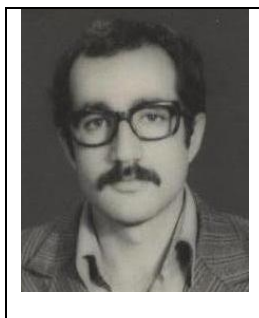

رفیق فرامرز میریها

رفیق فرامرز متولد 1331 در شهر زنجان بود. او به موازات تحصیل شبانه در دانشکده علم و صنعت، روزها نیز به معلمی و تدریس کودکان اشتغال داشت و در تعطیلات تابستانی با علاقه ای که به کارهای فنی و صنعتی داشت و به قصد شناخت بیشتر کارگران، به کارگری می پرداخت.

رفیق فرامرز که با ایدئولوژی مارکسیسم - لنینیسم آشنائی داشت، در مبارزات صنفی و سیاسی دانشجویان بسیار فعال بود. او پس از پیوستن به " راه کارگر" نیز ابتدا در محیط های دانشجویی و سپس در کمیته هماهنگی معلمان با نام مستعار " مرتضی" با جدیت و حرارت تمام به فعالیت انقلابی پرداخت.

رفیق فرامرز وظایف مبارزاتی و تشکیلاتی خود را به ویژه هنگامی که آگاهی و اعتقاد کامل به اصولیت آنها داشت، با شور و از خود گذشتگی هرچه تمام تر انجام می داد. او که همواره سرزنده و خنده به لب بود، با مهر و محبت فراوانی که به طور طبیعی از وجودش بیرون می زد، اطرافیانش اعم از رفقای هم سنگر، خانواده و هم کاران در محیط کار را مجذوب می ساخت. او به عنوان انسانی شریف که با نهایت تواضع و با روئی گشاده و علاقه ای آشکار آماده کمک به دیگران بود، در میان نزدیکان و آشنایانش شهرت داشت.

رفیق فرامرز یک بار در اواخر سال 1358 از طرف پاسداران کمیته دستگیر شد، اما به فاصله یک هفته آزاد گردید؛ اما در دومین دستگیری اش که در شهریور سال 60 و با شناسائی توسط جاسوسان انجمن اسلامی دانشکده علم و صنعت صورت گرفت، راه بی بازگشت را پیمود. او را به بازداشتگاه " کمیته مشترک ضد خراب کاری" سابق که در رژیم اسلامی به بند 3000 زندان اوین معروف شده است، برده و شدیداً شکنجه کردند. رفیق فرامرز چون ستون فولادین و نیرومند در برابر شکنجه های جلادان رژیم اسلامی ایستاد و لب از لب باز نکرد. در تمام مدت 6 ماهی که از دستگیری تا شهادت او گذشت، کسی از محل زندانی بودن و از سرنوشت او خبردار نشد. روز نهم بهمن

ماه 1360، پس از واقعهٔ آمل، رفیق فرامرز را در یک قتل عام وحشیانه به همراه چند صد تن از فرزندان قهرمان خلق، اعدام کردند.

رفیق فرامرز به خاطر مبارزه در راه آزادی و سوسیالیسم، به خاطر دفاع از منافع دمکراتیک مردم و منافع طبقاتی کارگران و به خاطر پایمردی و عزم خلل ناپذیرش در این مبارزهٔ مقدس، به دست رژیم اسلامی ضد دمکراتیک و حامی بهره‌کشی و بهره‌کشان، به شهادت رسید. اما با وجود انقلابیون بی‌باک و تسلیم ناپذیری چون فرامرز که تا آخرین نفس با استبداد و بهره‌کشی بجنگند و سر تسلیم در برابر خودکامگان و سرمایه‌داران فرود نیاورند، یقیناً راه فرامرز سد ناکردنی خواهد بود و آرمان والایش به پیروزی خواهد رسید.